

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

ברכות-הרואה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	נת.
נתקלה בבל - נתקלה שכניה, נתקלה שומרון - נתברכו שכניה. נתקלה בבל נתקלה שכניה, דכתיב (ישעיהו י"ד) ושמתיה למורש קפד ואגמי מים. נתקלה שומרון נתברכו שכניה, דכתיב (מיכה א) ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם וגו'.	רבי ירמיה בן אלעזר:													נת.
הרואה אוכלוסי ישראל, אומר: ברוך חכם הרזים. אוכלוסי נכרים אומר: (ירמיהו נ) בושה אמכם וגו'.	ואמר רב המנונא:													נת.
הרואה אוכלוסי ישראל אומר: ברוך חכם הרזים. שאין דעתם דומה זה לזה, ואין פרצופיהן דומים זה לזה.	תנו רבנן:													נת.
בן זומא ראה אוכלוסא על גב מעלה בהר הבית, אמר: ברוך חכם הרזים, וברוך שברא כל אלו לשמשני.	[בן זומא]													נת.
הוא היה אומר: כמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא פת לאכול: חרש, וזרע, וקצר, ועמר, ודש, וזרה, וברר, וטחן, והרקיד, ולש, ואפה, ואחר כך אכל, ואני משכים ומוצא כל אלו מתוקנין לפני. וכמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא בגד ללבוש: גזו ולבן ונפץ וטוה וארג, ואחר כך מצא בגד ללבוש, ואני משכים ומוצא כל אלה מתוקנים לפני. כל אמות שוקדות ובאות לפתח ביתי, ואני משכים ומוצא כל אלו לפני.	[בן זומא]													נת.
הוא היה אומר: אורח טוב מהו אומר - כמה טרחות טרח בעל הבית בשבילי, כמה בשר הביא לפני, כמה יין הביא לפני, כמה גלוסקאות הביא לפני, וכל מה שטרח - לא טרח אלא בשבילי. אבל אורח רע מהו אומר - מה טורח טרח בעל הבית זה? פת אחת אכלתי, חתיכה אחת אכלתי, כוס אחד שתיתי, כל טורח שטרח בעל הבית זה - לא טרח אלא בשביל אשתו ובניו. על אורח טוב מהו אומר - (איוב ל"ו) זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים. על אורח רע כתיב - (איוב ל"ז) לכן יראוהו אנשים וגו'.	[בן זומא]													נת.
(שמואל א' י"ז) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים אמר רבא ואיתימא רב זביד ואיתימא רב אושעיא: זה ישי אבי דוד שיצא באוכלוסא, ונכנס באוכלוסא, ודרש באוכלוסא.	[רבא ואיתימא רב זביד ואיתימא רב אושעיא]													נת.
נקיטינן - אין אוכלוסא בבבל.	עולא:													נת.
אין אוכלוסא פחותה משישים רבוא.	תנא:													נת.
הרואה חכמי ישראל אומר ברוך שחלק מחכמתו ליראיו, חכמי אומות העולם - אומר ברוך שנתן מחכמתו לבשר דם. הרואה מלכי ישראל אומר ברוך שחלק מכבודו ליראיו, מלכי אומות העולם - אומר ברוך שנתן מכבודו לבשר דם.	תנו רבנן:													נת.
לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי ישראל, ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אלא אפילו לקראת מלכי אומות העולם, שאם יזכה - יבחין בין מלכי ישראל למלכי אומות העולם.	רבי יוחנן:													נת.
רב ששת סגי נהור הוה, הוה קאזלי כולי עלמא לקבולי אפי מלכא, וקם אזל בהדייהו רב ששת.	[רב ששת]													נת.
אשכחיה ההוא מינא אמר ליה: הצבי לנהרא, כגני לייא?														נת.
אמר ליה: תא חזי דידענא טפי מינך.	[רב ששת]													נת.
חלף גונדא קמיימא, כי קא אושא אמר ליה ההוא מינא: אתא מלכא.														נת.
אמר ליה רב ששת: לא קאתי.	[רב ששת]													נת.
חלף גונדא תניינא, כי קא אושא אמר ליה ההוא מינא: השתא קא אתי מלכא.														נת.
אמר ליה רב ששת: לא קא אתי מלכא.	[רב ששת]													נת.
חליף תליתאי, כי קא שתקא, אמר ליה רב ששת: ודאי השתא אתי מלכא.	[רב ששת]													נת.
אמר ליה ההוא מינא: מנא לך הא?														נת.
אמר ליה: דמלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא דכתיב (מלכים א' י"ט) צא ועמדת בהר לפני ה' והנה ה' עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה' לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה' ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה.	[רב ששת]													נת.
כי אתא מלכא, פתח רב ששת וקא מברך ליה.	[רב ששת]													נת.
אמר ליה ההוא מינא: למאן דלא חזית ליה קא מברכת?														נת.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי הוי עליה דההוא מינא?											^	
חברוהי כחלינהו לעיניה	איכא דאמרי:										!	
רב ששת נתן עיניו בו, ונעשה גל של עצמות.	ואיכא דאמרי:										!	
רבי שילא נגדיה דההוא גברא דבעל נכרית.	[רבי שילא]										o	◊
אזל אכל ביה קורצי בי מלכא, אמר: איכא חד גברא ביהודאי דקא דיין דינא בלא הרמנא דמלכא.											o	◊
שדר עליה פריסתקא, כי אתא אמרי ליה: מה טעמא נגדתיה להאי?											o	
אמר להו: דבא על חמרתא.	[רבי שילא]										o	
אמרי ליה: אית לך סהדי?											o	
אמר להו: אין.	[רבי שילא]										o	
אתא אליהו, אדמי ליה כאיניש, ואסהיד.											o	◊
אמרי ליה: אי הכי בר קטלא הוא											o	
אמר להו: אנן מיומא דגלינן מארעין לית לך רשותא למקטל, אתון - מאי דבעיתון עבידו ביה.	[רבי שילא]										o	◊
עד דמעייני ביה בדינא, פתח רבי שילא ואמר: (דברי הימים א' כ"ט) לך ה' הגדלה והגבורה וגו'.	[רבי שילא]										o	◊
אמרי ליה: מאי קאמרת?											^ o	
אמר להו: הכי קאמינא - בריך רחמנא דיהיב מלכותא בארעא כעין מלכותא דרקינא, ויהב לכו שולטנא ורחמי דינא.	[רבי שילא]										!	o
אמרו: חביבא עליה יקרא דמלכותא כולי האי יהבי ליה קולפא, אמרו ליה: דון דינא.											o	◊
כי הוה נפיק, אמר ליה ההוא גברא: עביד רחמנא ניסא לשקרי הכי?											o	
אמר ליה: רשע לאו חמרי איקרו? דכתיב (יחזקאל כ"ג) אשר בשר חמורים בשרם.	[רבי שילא]										o	◊
חזייה דקאזיל למימרא להו דקרינהו חמרי, אמר: האי רודף הוא, והתורה אמרה: אם בא להרגך - השכם להרגו, מחייה בקולפא וקטליה.	[רבי שילא]										o	◊
אמר: הואיל ואתעביד לי ניסא בהאי קרא - דרשינא ליה:	[רבי שילא]										o o	◊
לך ה' הגדלה - זו מעשה בראשית, וכן הוא אומר (איוב ט') עשה גדלות עד אין חקר.											■	◊
והגבורה - זו יציאת מצרים, שנאמר (שמות י"ד) וירא ישראל את היד הגדלה וגו'.											■	◊
והתפארת - זו חמה ולבנה שעמדו לו ליהושע, שנאמר (יהושע י') וידם השמש וירח עמד וגו'.											■	◊
והנצח - זו מפלתה של רומי, וכן הוא אומר (ישעיהו ס"ג) ויז נצחם על בגדי וגו'.											■	◊
וההוד - זו מלחמת נחלי ארנון, שנאמר (במדבר כ"א) על כן יאמר בספר מלחמת ה' את והב בסופה וגו'.											■	◊
כי כל בשמים ובארץ - זו מלחמת סיסרא, שנאמר (שופטים ה') מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם וגו'.											■	◊
לך ה' הממלכה - זו מלחמת עמלק, וכן הוא אומר (שמות י"ז) כי יד על כס יי.											■	◊
והמתנשא - זו מלחמת גוג ומגוג, וכן הוא אומר (יחזקאל ל"ח) הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל.											■	◊
לכל לראש - אמר רב חנן בר רבא אמר רבי יוחנן: אפילו ריש גרגיתא מן שמיא מנו ליה.											■	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

ברכות-הרואה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לך ה' הגדלה - זו קריעת ים סוף, והגבורה - זו מכת בכורות, והתפארת - זו מתן תורה, והנצח - זו ירושלים, וההודו - זו בית המקדש.	במתניתא תנא משמיה דרבי עקיבא:										◇	נה.
הרואה בתי ישראל, בישובן אומר - ברוך מצייב גבול אלמנה, בחורבנן אומר - ברוך דין האמת. בתי אומות העולם, בישובן אומר - (משלי ט"ו) בית גאים יסח ה', בחורבנן אומר - (תהלים צ"ד) אל נקמות ה' אל נקמות הופיע.	תנו רבנן:										◇	נה.
עולא ורב חסדא הוו קא אזלי באורחא, כי מטו אפתחא דבי רב חנא בר חנילאי, נגד רב חסדא ואתנח.	[עולא ורב חסדא]										○	נה.
אמר ליה עולא: אמאי קא מתנחת?	[עולא]										♣	נה.
אנחה שוברת חצי גופו של אדם, שנאמר (יחזקאל כ"א) ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים וגו' אף כל גופו של אדם, שנאמר (יחזקאל כ"א) והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב וגו'.	והאמר רב: ורבי יוחנן אמר:										♣	נה.
אמר לו: היכי לא אתנח? ביתא דהווי בה שיתין אפייתא ביממא ושיתין אפייתא בליליא, ואפיין לכל מאן דצריך. ולא שקל ידא מן כיסא, דסבר: דילמא אתי עני בר טובים, ואדמטו ליה לכיסא קא מכסיף, ותו, הווי פתיחין ליה ארבע בבי לארבע רוחתא דעלמא, וכל דהווי עייל כפין נפיק כי שבע. והווי שדו ליה חטי ושערי בשני בצורת אבראי, דכל מאן דכסיפא מילתא למשקל ביממא אתי ושקיל בליליא. השתא נפל בתלא, ולא אתנח?	[רב חסדא]										○	נה.
מיום שחרב בית המקדש נגזרה גזירה על בתיהן של צדיקים שיחברו, שנאמר (ישעיהו ה') באזני ה' צבאות אם לא - בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב.	אמר ליה [עולא], הכי אמר רבי יוחנן:										○	נה.
עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לישובן, שנאמר (תהלים קכ"ה) שיר המעלות לדוד הבטחים בה' כהר ציון, מה ה' ציון עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לישובו, אף בתיהן של צדיקים עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לישובן.	ואמר רבי יוחנן:										○	נה.
חזייה דלא מיישב דעתיה											○	נה.
אמר ליה: דיו לעבד שיהא כרבו.	[עולא]										○	נה.
הרואה קברי ישראל אומר: ברוך אשר יצר אתכם בדין וזן אתכם בדין, וכלכל אתכם בדין, ואסף אתכם בדין, ועתיד להקימכם בדין.	תנו רבנן:										■	נה.
וידוע מספר כולכם, והוא עתיד להחיותכם ולקיים אתכם, ברוך מחיה המתים.	מר בריה דרבינא מסיים בה משמיה דרב נחמן:										■	נה.
קברי נכרים אומר (ירמיהו נ') בושה אמכם וגו'.											■	נה.
הרואה את חבירו לאחר שלשים יום אומר: ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, לאחר שנים עשר חדש - אומר ברוך מחיה המתים.	רבי יהושע בן לוי:										■	נה.
אין המת משתכח מן הלב אלא לאחר שנים עשר חדש, שנאמר (תהלים ל"א) נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אוכז.	רב:										■	נה.
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע הוו קאזלי באורחא, פגעו ביה ברב חנינא בריה דרב איקא, אמרו ליה: בהדי דחזינך בריכינך עלך תרתי: ברוך אשר חלק מחכמתו ליראיו ושהחיינו.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]										○	נה.
אמר לה: אנא נמי, כיון דחזתינכו השבתינכו עלואי כשיתין רבוון בית ישראל, וברכינא עלייכו תלתא, הנך תרתי וברוך חכם הרזים.	[רב חנינא בריה דרב איקא]										○	נה.
אמרו ליה: חכימת כולי האי? יבבי ביה עניייהו ושכיב.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]										○	נה.
הרואה את הבהקנים אומר ברוך משנה הבריות.	רבי יהושע בן לוי:										■	נה.
ראה את הכושי ואת הגיחור ואת הלוקח ואת הקפה ואת הננס ואת הדרינקוס אומר ברוך משנה את הבריות. את הקטע ואת הסומא ואת פתויי הראש ואת החגר ואת המוכה שחין ואת הבהקנים אומר ברוך דיין אמת	מיתבי:										♣	נה.
לא קשיא, הא - ממעי אמו, הא - בתר דאיתליד.											!	נה.
דיקא נמי, דקתני דומיא דקטע, שמע מינה.											■	נה.
הרואה פיל קוף וקפוף אומר ברוך משנה את הבריות. ראה בריות טובות ואילנות טובות אומר ברוך שזכה לו בעולמו.	תנו רבנן:										■	נה.
על הזיקין											■	נה.
מאי זיקין?											^	נה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כוכבא דשביט.	שמואל:											!	◊	נה:	
נהירין לי שבילי דשמיא כשבילי דנהרדעא, לבר מכוכבא דשביט דלא ידענא מאי ניהו. וגמירי דלא עבר כסלא, ואי עבר כסלא - חרב עלמא.	ואמר שמואל:												■	◊	נה:
והא קא חזינן דעבר													ז		נה:
זיזיה הוא דעבר, ומתחזי כדעבר איהו.													!	◊	נה:
וילון הוא דמקרע, דמגלגל ומחזי נהורא דרקיעא.	רב הונא בריה דרב יהושע:												!	◊	נה:
כוכבא הוא דעקר מהאי גיסא דכסלא, וחזי ליה חבריה מהך גיסא ומיבעית, ומחזי כמאן דעבר.	רב אשי:												!	◊	נה:
כתיב (איוב ט) עשה עש כסיל וכימה וכתיב (עמוס ה) עשה כימה וכסיל.	שמואל רמי:												■	ז	נה:
הא כיצד: אלמלא חמה של כסיל - לא נתקיים עולם מפני צינה של כימה, ואלמלא צינה של כימה - לא נתקיים עולם מפני חמה של כסיל.	[שמואל]												!	◊	נה:
וגמירי, אי לאו עוקצא דעקרבא דמנח בנהר דינור - כל מאן דהוה טריקא ליה עקרבא לא הוה חי.														■	נה:
והיינו דקאמר ליה רחמנא לאיוב (איוב ל"ח) התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח.														■	נה:
מאי כימה?													^	◊	נה:
כמאה ככבי.	שמואל:												!	◊	נה:
דמכנפי	אמרי לה:												■	◊	נה:
דמבדרן.	ואמרי לה:												■	◊	נה:
מאי עש?													^	◊	נה:
יותא.	רב יהודה:												!		נה:
מאי יותא?													^		נה:
זנב טלה	אמרי לה:												!	◊	נה:
רישא דעגלא.	ואמרי לה:												!	◊	נה:
ומסתברא כמאן דאמר זנב טלה, דכתיב (איוב ל"ח) ועיש על בניה תנחם אלמא חסרה, ומתחזיא כטרפא דטריף. והאי דאזלא בתרה - דאמרה לה: הב לי בני שבשעה שהקדוש ברוך הוא בקש להביא מבול לעולם, נטל שני כוכבים מכימה והביא מבול לעולם, וכשבקש לסתמה - נטל שני כוכבים מעיש וסתמה.													■	◊	נה:
וליהדר לה?	ז														נט.
אין הבור מתמלא מחוליתו, אי נמי: אין קטיגור נעשה סניגור.	!													◊	נט.
וליברי לה תרי ככבי אחריני?	ז														נט.
(קהלת א') אין כל חדש תחת השמש.	!													◊	נט.
עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לה, שנאמר (איוב ל"ח) ועיש על בניה תנחם.	רב נחמן:												■	◊	נט.
ועל הזועות.														■	נט.
מאי זועות?													^		נט.
גוהא.	רבי קטינא:												!	◊	נט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-kev:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

ברכות-הרואה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב קטינא הוה קאזיל באורחא, כי מטא אפתחא דבי אובא טמיא גנח גוהא. אמר: מי ידע אובא טמיא האי גוהא מהו?	[רבי קטינא]										o	◇
רמא ליה קלא: קטינא קטינא, אמאי לא ידענא? בשעה שהקדוש ברוך הוא זוכר את בניו ששויים בצער בין אומות העולם מוריד שתי דמעות לים הגדול, וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו, והיינו גוהא.											o	◇
אמר רבי קטינא: אובא טמיא כדיב הוא, ומיליה כדיבין. אי הכי - גוהא גוהא מיבעי ליה	[רבי קטינא]										o	
ולא היא, גוהא גוהא עביד, והאי דלא אודי ליה - כי היכי דלא ליטעי כולי עלמא אבתריה.											o	
סופק כפיו, שנאמר (יחזקאל כ"א) וגם אני אכה כפי אל כפי והניחותי חמתי.	ורב קטינא דידיה אמר:										■	◇
אנחה מתאנח, שנאמר (יחזקאל ה') והניחותי חמתי במ והנחמתי.	רבי נתן:										■	◇
בועט ברקיע, שנאמר (ירמיהו כ"ה) היד כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ.	רבנן:										■	◇
דוחק את רגליו תחת כסא הכבוד, שנאמר: (ישעיהו ס"ו) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי.	רב אחא בר יעקב:										■	◇
ועל הרעמים												■
מאי רעמים?												^
ענני בגלגלא, שנאמר (תהלים ז"ז) קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ.	שמואל:										■	! ◇
ענני דשפכי מאי להדדי, שנאמר (ירמיהו י') לקול תתו המון מים בשמים.	רבנן:										■	! ◇
ברקא תקיפא דבריק בעננא, ומתבר גזיזי דברזא.	רב אחא בר יעקב:										■	! ◇
ענני חלחולי מחלחלי, ואתי זיקא ומנשב אפומייהו, ודמי כזיקא על פום דני.	רב אשי:										■	! ◇
ומסתברא כרבי אחא בר יעקב - דבריק ברקא ומנהמי ענני, ואתי מטרא.											■	◇
ועל הרחות.												■
מאי רחות?												^
זעפא.	אביי:											! ◇
גמירי, דזעפא בליילא לא הוי.	ואמר אביי:										■	◇
והא קא חזינן דהוי											⚡	
ההוא דאתחולי ביממא.											!	
גמירי, דזעפא תרתי שעי לא קאי, לקיים מה שנאמר (נחום א') לא תקום פעמים צרה.	ואמר אביי:										■	◇
והא קא חזינן דקאי											⚡	
דמפסיק ביני ביני.											!	
ועל הברקים אומר ברוך שכהו וגבורתו מלא עולם.												■
מאי ברקים?												^
ברקא.	רבא:											! ◇
ברקא יחידאה, וברקא חיורא, וברקא ירוקתא, וענני דסלקן בקרן מערבית ואתיין מקרן דרומית, ותרתי ענני דסלקן חזא לאפי חברתה - כולהו קשיין. למאי נפקא מינה - למבעי רחמי. והני מילי - בליילא, אבל בצפרא לית בהו מששא.	ואמר רבא:										■	◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
הני ענני דצפרא לית בהו ממשא, דכתיב (הושע ו') וחסדכם כענן בקר וגו'.	רבי שמואל בר יצחק:												◊	נט.
הא אמרי אינשי: כד מפתח בבי מיטרא, בר חמרא, מוך שקיך וגני	רב פפא לאביי												⚡	נט.
לא קשיא, הא - דקטר בעיבא, הא - דקטר בענני.													!	נט.
לא נבראו רעמים אלא לפשוט עקמומית שבלב, שנאמר (קהלת ג') והאלהים עשה שיראו מלפניו. יהושע בן לוי:	רבי אלכסנדר אמר רבי ואמר רבי אלכסנדר אמר רבי יהושע בן לוי:												■	נט.
הרואה את הקשת בענן צריך שיפול על פניו, שנאמר (יחזקאל א') כמראה הקשת אשר יהיה בענן וגו' ואראה ואפל על פני	לייטי עלה במערבא:												⚡	נט.
משום דמחזי כמאן דסגידי לקשתא.	אבל ברוכי ודאי מברך.												■	נט.
מאי מברך	ברוך זוכר הברית.												^	נט.
נאמן בבריתו וקיים במאמרו.	הלכך נימרינהו לתרוייהו ברוך זוכר הברית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו.												!	נט.
על ההרים ועל הגבעות.	רבי במתניתא תנא, רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא:												■	נט.
אטו כל הני דאמרן עד השתא, לאו מעשה בראשית ניהו? והכתיב (תהלים קל"ה) ברקים למטר עשה כרוך ותני.	רב פפא:												■	נט.
התם מברך תרתי, ברוך שכחו מלא עולם ועושה מעשה בראשית, הכא - עושה מעשה בראשית איכא, שכחו מלא עולם - ליכא.	רב פפא:												!	נט.
הרואה רקיע בטהרתה אומר ברוך עושה בראשית.	אימת?												^	נט.
כי אתא מטרא כולי ליליא, ובצפרא אתא אסתנא, ומגליא להו לשמיא.	אביי:												!	נט.
ופליגי דרפרם בר פפא אמר רב חסדא	דאמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא:												■	נט.
מיום שחרב בית המקדש לא נראית רקיע בטהרתה, שנאמר (ישעיהו נ') אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם.	תנו רבנן:												■	נט:
הרואה חמה בתקופתה לבנה בגבורתה וכוכבים במסילותם ומזלות כסדרן, אומר ברוך עושה בראשית.	ואימת הוי?												^	נט:
כל עשרים ושמונה שנין, והדר מחזור ונפלה תקופת ניסן בשבתאי באורתא דתלת נגהי ארבע.	רבי יהודה:												■	נט:
הרואה הים וכו'.	לפרקים עד כמה?												^	נט:
עד שלשים יום.	רמי בר אבא אמר רב יצחק:												!	נט:
הרואה פרת אגשרא דבבל אומר ברוך עושה בראשית. והאידיא דשנייה פרסאי - מבי שבור ולעיל	רבי יוסף:												■	נט:
מאיהי דקירא ולעיל.													■	נט:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

ברכות-הרואה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרואה דגלת אגשרא דשביסתנא אומר ברוך עושה בראשית.	ואמר רמי בר אבא:											■
מאי (בראשית ב') חדקל?												◊
שמימי חדין וקלין.	רב אשי:											◊
מאי פרת - שמימי פרוין ורבין.												◊
האי דחריפי בני מחווא - משום דשתו מיא דדגלת, האי דגיהורי - משום דמשמשי ביממא, והאי דניידי עינייהו - משום דזיירו בבית אפל.	ואמר רבא:											■
על הגשמים כו'.												◊
ועל הגשמים הטוב והמטיב מברך?												⚡
מאימתי מברכין על הגשמים - משיצא חתן לקראת כלה.	והאמר רבי אבהו, ואמרי לה במתניתא תנא:											◊
מאי מברכין?												⚡
מודים אנחנו לך על כל טפה וטפה שהורדת לנו	רב יהודה:											⚡
אילו פיננו מלא שירה כים וכו' אין אנו מספיקין להודות לך ה' אלהינו עד תשתחהו, ברוך אתה ה' רוב ההודאות.	ורבי יוחנן מסיים בה הכי:											⚡
רוב ההודאות ולא כל ההודאות?												⚡
אימא האל ההודאות.	רבא:											⚡
הלכך נימרינהו לתרוייהו רוב ההודאות והאל ההודאות,	רב פפא:											⚡
ואלא קשיא												⚡
לא קשיא, הא - דשמע משמע, הא - דחזא מחזי.												⚡
דשמע משמע - היינו בשורות טובות												⚡
על בשורות טובות אומר ברוך הטוב והמטיב	ותנן:											⚡
אלא: אידי ואידי דחזי מחזי, ולא קשיא, הא - דאתא פורתא, הא - דאתא טובא.												⚡
ואיבעית אימא: הא והא דאתא טובא, ולא קשיא, הא - דאית ליה ארעא, הא - דלית ליה ארעא.												⚡
אית ליה ארעא הטוב והמטיב מברך?												⚡
בנה בית חדש וקנה כלים חדשים אומר ברוך שהחיינו והגיענו לזמן הזה, שלו ושל אחרים - אומר הטוב והמטיב	והא תניא:											⚡
לא קשיא, הא - דאית ליה שותפות, הא - דלית ליה שותפות												⚡
קצרו של דבר על שלו הוא אומר ברוך שהחיינו וקיימנו, על שלו ועל של חבריו - אומר ברוך הטוב והמטיב.	והתניא:											⚡
וכל היכא דלית לאחרינא בהדיה לא מברך הטוב והמטיב?												⚡
אמרו ליה: ילדה אשתו זכר, אומר ברוך הטוב והמטיב	והתניא:											⚡
התם נמי, דאיכא אשתו בהדיה, דניחא לה בזכר.												⚡
מת אביו והוא יורשו, בתחלה אומר ברוך דיון האמת ולבסוף הוא אומר ברוך הטוב והמטיב	תא שמע:											⚡
התם נמי, דאיכא אחי דקא ירתי בהדיה.												⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O story-מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-הרואה	מימרא												
שינוי יין אינו צריך לברך, שינוי מקום צריך לברך.	תא שמע:												ט:1
אף על פי שאמרו שינוי יין אינו צריך לברך, אבל אומר ברוך הטוב והמטיב	ואמר רבי יוסף בר אבא אמר רבי יוחנן:												ט:1
התם נמי, דאיכא בני חבורה דשתו בהדיה.													ט:1
בנה בית חדש וקנה כלים חדשים וכו'.													ט:1
לא שנו אלא שאין לו כיוצא בהן, אבל יש לו כיוצא בהן - אינו צריך לברך.	רב הונא:												ט:1
אפילו יש לו כיוצא בהן צריך לברך.	רבי יוחנן:												ט:1
מכלל דכי קנה וחזר וקנה - דברי הכל אין צריך לברך.													ט:1
לא שנו אלא שלא קנה וחזר וקנה, אבל קנה וחזר וקנה - אין צריך לברך.	ואיכא דאמרי, אמר רב הונא:												ט:1
אפילו קנה וחזר וקנה - צריך לברך.	רבי יוחנן:												ט:1
מכלל דכי יש לו וקנה - דברי הכל צריך לברך.													ט:1
בנה בית חדש ואין לו כיוצא בו, קנה כלים חדשים ואין לו כיוצא בהם - צריך לברך, יש לו כיוצא בהם - אין צריך לברך, דברי רבי מאיר.	מיתובי: [רבי מאיר]												ט:1
בין כך ובין כך - צריך לברך.	רבי יהודה:												ט:1
בשלמא ללישנא קמא, רב הונא - כרבי מאיר, ורבי יוחנן - כרבי יהודה, אלא ללישנא בתרא, בשלמא רב הונא - כרבי יהודה, אלא רבי יוחנן, דאמר כמאן? לא כרבי מאיר ולא כרבי יהודה.													ט:1
הוא הדין דלרבי יהודה, קנה וחזר וקנה נמי צריך לברך, והא דקא מיפלגי ביש לו וקנה - להודיע כחו דרבי מאיר, דאפילו קנה ויש לו - אין צריך לברך, וכל שכן קנה וחזר וקנה, דאין צריך לברך.	אמר לך רבי יוחנן:												ט:1
ולפלגו בקנה וחזר וקנה דאין צריך לברך, להודיע כחו דרבי יהודה.													ט:1
כח דהתירא עדיף ליה.													ט:1
מברך על הרעה כו'.													ט:1
היכי דמי?													ט:1
כגון דשקל בדקא בארעיה, אף על גב דטבא היא לדידיה, דמסקא ארעא שירטון ושבחה - השתא מיהא רעה היא.													ט:1
ועל הטובה כו'.													ט:1
היכי דמי?													ט:1
כגון דאשכח מציאה, אף על גב דרעה היא לדידיה, דאי שמע בה מלכא שקיל לה מיניה - השתא מיהא טובה היא.													ט:1
היתה אשתו מעוברת ואמר יהיה רצון שתלד כו' הרי זו תפלת שוא.													ט:1
ולא מהני רחמי?													ט:1
(בראשית ל') ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה	מתיב רב יוסף:												ט:1
מאי ואחר?													ט:1
לאחר שדנה לאה דין בעצמה ואמרה: שנים עשר שבטים עתידין לצאת מיעקב, ששה יצאו ממנו, וארבעה מן השפחות - הרי עשרה, אם זה זכר - לא תהא אחותי רחל כאחת השפחות מיד נהפכה לבת, שנאמר ותקרא את שמה דינה	רב:												ט:1
אין מזכירין מעשה נסים.													ט:1

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement- challenge- question- answer- ! תירוץ- proof- ראייה-	מקרא- key:
---	--------------------------------

ברכות-הרואה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי אבהו על לבי בני, אפחית בי בני מתותיה, אתרוזיש ליה ניסא קם על עמודא שויב מאה וחד גברי בחד אבריה, אמר: היינו דרב אחא.	[רבי אבהו]											○	ס.
הנכנס להקיד דם אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהי שיהא עסק זה לי לרפואה ותרפאני, כי אל רופא נאמן אתה ורפואתך אמת, לפי שאין דרכן של בני אדם לרפאות אלא שנהגו.	דאמר רב אחא:											○	ס.
לא לימא אינש הכי	אביי:											■	ס.
(שמות כ"א) ורפא ירפא - מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות.	דתני דבי רבי ישמעאל:											■	ס.
כי קאי מאי אומר?												▲	ס.
ברוך רופא חנם.	רב אחא:											!	ס.
הנכנס לבית הכסא, אומר: התכבדו מכובדים קדושים משרתי עליון, תנו כבוד לאלהי ישראל, הרפו ממני עד שאכנס ואעשה רצוני ואבא אליכם.												■	ס.
לא לימא אינש הכי, דלמא שבקי ליה ואולי. אלא לימא: שמרוני שמרוני, עזרוני עזרוני, סמכוני סמכוני, המתנינו לי המתנינו לי, עד שאכנס ואצא שכן דרכן של בני אדם.	אביי:											■	ס.
כי נפיק אומר: ברוך אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חללים חללים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יתח אחד מהם או אם יסתם אחד מהם אי אפשר לעמוד לפניך.												■	ס.
מאי חתימ?												▲	ס.
רופא חולים.	רב:											!	ס.
קא שוינהו אבא לכולי עלמא קצירי אלא: רופא כל בשר.	שמואל:											!	ס.
מפליא לעשות.	רב ששת:											!	ס.
הלכך נמרינהו לתרוייהו, רופא כל בשר ומפליא לעשות.	רב פפא:											■	ס.
הנכנס לישן על מטתו אומר משמע ישראל עד והיה אם שמוע. ואומר ברוך המפיל חבלי שינה על עיני ותנומה על עפעפי ומאיר לאישון בת עין. יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתשכיבני לשלום, ותן חלקי בתורתך, ותרגילני לידי מצוה, ואל תרגילני לידי עבירה, ואל תביאני לידי חטא, ולא לידי עון, ולא לידי נסיון, ולא לידי בזיון, וישלוט בי יצר טוב ואל ישלוט בי יצר הרע ותצילני מפגע רע ומחללים רעים ואל יבהלוני חלומות רעים והרהורים רעים, ותהא מטתי שלמה לפניך, והאר עיני פן אישן המות, ברוך אתה ה' המאיר לעולם כולו בכבודו.												■	ס.
כי מתער, אומר: אלהי, נשמה שנתת בי שהורה, אתה יצרתה בי, אתה נפתתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד ליטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא, כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי רבון כל העולמים אדון כל הנשמות, ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים.												■	ס.
כי שמע קול תרנגולא, לימא: ברוך אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה.												■	ס.
כי פתח עיניה, לימא: ברוך פוקח עורים.												■	ס.
כי תריץ ויתבי, לימא: ברוך מתיר אסורים.												■	ס.
כי לביש, לימא: ברוך מלביש ערומים.												■	ס.
כי זקוף, לימא: ברוך זוקף כפופים.												■	ס.
כי נחית לארעא, לימא: ברוך רוקע הארץ על המים.												■	ס.
כי מסגי, לימא: ברוך המכין מצעדי גבר.												■	ס.
כי סיים מסאניה, לימא: ברוך שעשה לי כל צרכי.												■	ס.
כי אסר המיינה, לימא: ברוך אוזר ישראל בגבורה.												■	ס.
כי פריס סודרא על רישיה, לימא: ברוך עוטר ישראל בתפארה.												■	ס.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ברכות-הרואה	מימרא													
כי מעטף בציצית, לימא: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצית.													◊	ס:
כי מנח תפילין אדרעיה, לימא: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין. ארישיה, לימא: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין.													◊	ס:
כי משי ידיה, לימא: ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים.													◊	ס:
כי משי אפיה, לימא: ברוך המעביר חבלי שינה מעיני ותנומה מעפעפי, ויהי רצון מלפניך ה' אלהי שתרגיילני בתורתך ודבקני במצותיך, ואל תביאני לא לידי חטא ולא לידי עון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון, וכוף את יצרי להשתעבד לך, ורחקני מאדם רע ורחב רע, ודבקני ביצר טוב ובחבר טוב בעולמך, ותנני היום ובכל יום חן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי, ותגמלני חסדים טובים, ברוך אתה ה' גומל חסדים טובים לעמו ישראל.													◊	ס:
חייב אדם לברך כו'.													■	ס: <
מאי חייב לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה?													^	ס:
אילימא: כשם שמברך על הטובה הטוב והמטיב, כך מברך על הרעה הטוב והמטיב													!	ס:
על בשורות טובות אומר הטוב והמטיב, על בשורות רעות אומר ברוך דין האמת	והתנן:												◊	ס:
לא נצרכה אלא לקבולינהו בשמחה.	רבא:												!	ס:
מאי קרא - (תהלים ק"א) חסד ומשפט אשירה לך ה' אזמרה, אם חסד - אשירה, ואם משפט - אשירה.	רב אחא משום רבי לוי:												■	ס:
מהכא - (תהלים נ"ו) בה' אהלל דבר באלהים אהלל דבר, בה' אהלל דבר - זו מדה טובה, באלהים אהלל דבר - זו מדת פורענות.	רבי שמואל בר נחמני:												■	ס:
מהכא (תהלים קט"ז) כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, צרה ויגון אמצא ובשם ה' אקרא.	רבי תנחום:												■	ס:
מהכא (איוב א') ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מברך.	רבנן:												■	ס:
לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד.	רב הונא אמר רב משום רבי מאיר, וכן תנא משמיה דרבי עקיבא:												■	ס:
כי הא, דרבי עקיבא דהוה קאזיל באורחא, מטא לההיא מתא, בעא אושפיזא לא יהבי ליה.													○	ס:
אמר: כל דעביד רחמנא לטב.	[רבי עקיבא]												○	ס:
אזל ובת בדברא, והוה בהדיה תרגולא וחמרא ושרגא. אתא זיקא כבייה לשרגא, אתא שונרא אכליה לתרגולא, אתא אריה אכלא לחמרא.													○	ס:
אמר: כל דעביד רחמנא לטב.	[רבי עקיבא]												○	ס:
ביה בליליא אתא גייסא, שבייה למתא.													○	ס:
אמר להו: לאו אמרי לכו כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא הכל לטובה	[רבי עקיבא]												○	ס:
לעולם יהיו דבריו של אדם מועטין לפני הקדוש ברוך הוא, שנאמר (קהלת ה') אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריו מעטים.	ואמר רב הונא אמר רב משום רבי מאיר:												■	סב
מאי דכתיב (בראשית ב') וייצר ה' אלהים את האדם בשני יודין - שני יצרים ברא הקדוש ברוך הוא, אחד יצר טוב ואחר יצר רע.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:												■	סא
אלא מעתה, בהמה דלא כתיב בה וייצר - לית לה יצרא? והא קא חזינן דמזקא ונשכא ובעטא יצחק:	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:												?	סא
אלא כדרבי שמעון בן פזי													■	סא
אוי לי מיוצרי ואוי לי מיצרי.	דאמר רבי שמעון בן פזי:												■	סא
אי נמי: כדרבי ירמיה בן אלעזר													■	סא

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

		Talmud Navigator														
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ברכות-הרואה																
מימרא																
דו פרצופין ברא הקדוש ברוך הוא באדם הראשון, שנאמר (תהלים קל"ט) אהור וקדם צרתני .	דאמר רבי ירמיה בן אלעזר:														◊	סא.
(בראשית ב') ויבן ה' אלהים את הצלע, רב ושמואל חד אמר: פרצוף	חד[רב/שמואל]														◊	סא.
זנב	וחד[רב/שמואל]														◊	סא.
בשלמא למאן דאמר, פרצוף - היינו דכתיב אהור וקדם צרתני, אלא למאן דאמר זנב, מאי אהור וקדם צרתני?															◊	סא.
כדרכי אמי															!	סא.
אהור למעשה בראשית וקדם לפורענות.	דאמר רבי אמי:														!	סא.
בשלמא אהור למעשה בראשית - דלא אברי עד מעלי שבתא, אלא וקדם לפורענות פורענות דמאי?															◊	סא.
אילימא פורענות דנחש															!	סא.
בגדולה מתחילין מן הגדול, ובקללה מתחילין מן הקטן. בגדולה מתחילין מן הגדול - דכתיב (ויקרא י') וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו וגו'. בקללה מתחילין מן הקטן - בתחלה נתקלל נחש, ולבסוף נתקללה חוה, ולבסוף נתקלל אדם	והתניא, רבי:														◊	סא.
אלא פורענות דמבול, דכתיב (בראשית ז') וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם ועד בהמה, ברישא אדם והדר בהמה.															!	סא.
בשלמא למאן דאמר פרצוף - היינו דכתיב וייצר בשני יוד"ן, אלא למאן דאמר זנב, מאי וייצר?															◊	סא.
כדרכי שמעון בן פזי															!	סא.
אוי לי מיוצרי אוי לי מיצרי.	דאמר רבי שמעון בן פזי:														!	סא.
בשלמא למאן דאמר פרצוף היינו דכתיב (בראשית ה') זכר ונקבה בראם, אלא למאן דאמר זנב - מאי זכר ונקבה בראם?															◊	סא.
כדרכי אבהו															!	סא.
כתיב זכר ונקבה בראם וכתיב (בראשית ט') כי בצלם אלהים עשה את האדם, הא כיצד - בתחלה עלה במחשבה לבראת שנים, ולבסוף לא נברא אלא אחד.	דרכי אבהו רמי:														!	סא.
בשלמא למאן דאמר פרצוף - היינו דכתיב (בראשית ב') ויסגר בשר תחתנה, אלא למאן דאמר זנב מאי ויסגר בשר תחתנה?															◊	סא.
לא נצרכה אלא למקום חתך.	רבי ירמיה ואיתימא רב זביד ואיתימא רב נחמן בר יצחק:														!	סא.
בשלמא למאן דאמר זנב - היינו דכתיב ויבן, אלא למאן דאמר פרצוף - מאי ויבן?															◊	סא.
לכדרכי שמעון בן מנסיא															!	סא.
מאי דכתיב ויבן ה' את הצלע - מלמד שקלעה הקדוש ברוך הוא לחוה והביאה לאדם הראשון, שכן בכרכי הים קורין לקליעתא בנייתא.	דדרש רבי שמעון בן מנסיא:														!	סא.
דבר אחר: ויבן, אמר רב חסדא, ואמרי לה במתניתא תנא, מלמד שבנאה הקדוש ברוך הוא לחוה כבנין אוצר, מה אוצר זה קצר מלמעלה ורחב מלמטה, כדי לקבל את הפירות - אף אשה קצרה מלמעלה ורחבה מלמטה, כדי לקבל את הולד.	[רב חסדא]														!	סא.
ויביאה אל האדם אמר רבי ירמיה בן אלעזר: מלמד שנעשה הקדוש ברוך הוא שושבין לאדם הראשון מכאן למדה תורה דרך ארץ שיחזור גדול עם קטן בשושבנות ואל ירע לו.	[רבי ירמיה בן אלעזר]														!	סא.
ולמאן דאמר פרצוף הי מנייהו סגי ברישא?															^	סא.
מסתברא דגברא סגי ברישא	רב נחמן בר יצחק:														!	סא.
לא יהלך אדם אחורי אשה בדרך ואפילו אשתו, נודמנה לו על הגשר - יסלקנה לצדדין, וכל העובר אחורי אשה בנהר - אין לו חלק לעולם הבא.	דתניא:														!	סא.
המרצה מעות לאשה מידו לידה כדי להסתכל בה - אפילו יש בידו תורה ומעשים טובים כמשה רבינו - לא ינקה מדינה של גיהנם, שנאמר (משלי י"א) יד ליד לא ינקה רע - לא ינקה מדינה של גיהנם.	תנו רבנן:														!	סא.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-הרואה	מימרא												
בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים.	[רבי עקיבא]											○	◇
אמרו לו תלמידיו: רבינו, עד כאן?												○	◇
אמר להם: כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך - אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי: מתי יבא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו?	[רבי עקיבא]											○	◇
היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד.												○	◇
יצתה בת קול ואמרה: אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד.												○	◇
אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: זו תורה וזו שכרה? (תהלים י"ז) ממתים ידך ה' ממתים וגו' אמר להם: חלקם בחיים.												○	◇
יצתה בת קול ואמרה: אשריך רבי עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא.												○	◇
לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרה שהוא מכון כנגד בית קדשי הקדשים וכו'.													◊
לא אמרו אלא מן הצופים ולפנים, וברואה.	רב יהודה אמר רב:												◇
איתמר נמי, אמר רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא, הכי אמר רבי יוחנן:													■
הנפנה ביהודה לא יפנה מזרחה ומערב אלא צפון ודרום, ובגליל לא יפנה אלא מזרחה ומערב.	תנו רבנן: [ת"ק]												◇
ורבי יוסי מתיר, שהיה רבי יוסי אומר: לא אסרו אלא ברואה, ובמקום שאין שם גדר, ובזמן שהשכינה שורה.	[רבי יוסי]												◇
אוסרים.	הכמים:												◇
הכמים היינו תנא קמא													⚡
איכא בינייהו צדדין.													!
הנפנה ביהודה לא יפנה מזרחה ומערב אלא צפון ודרום, ובגליל - צפון ודרום אסור, מזרחה ומערב מותר.	תניא אידך: [ת"ק]												◇
ורבי יוסי מתיר, שהיה רבי יוסי אומר: לא אסרו אלא ברואה.	[רבי יוסי]												◇
בזמן שבית המקדש קיים - אסור, בזמן שאין בית המקדש קיים - מותר.	רבי יהודה:												◇
אוסר בכל מקום.	רבי עקיבא:												◇
רבי עקיבא היינו תנא קמא													⚡
איכא בינייהו חוץ לארץ.													!
רבה הווי שדיין ליה לבני מזרחה ומערב	[רבה]												○
אזל אביי שדנהו צפון ודרום	[אביי]												○
על רבה תרצנהו. אמר: מאן האי דקמצער לילי? אנא כרבי עקיבא סבירא לי, דאמר: בכל מקום אסור.	[רבה]												○
פעם אחת נכנסתי אחר רבי יהושע לבית הכסא, ולמדתי ממנו שלשה דברים: למדתי שאין נפנין מזרחה ומערב אלא צפון ודרום, ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא בשמאל.	תניא, אמר רבי עקיבא:												○
אמר ליה בן עזאי: עד כאן העזת פנים ברבך	[בן עזאי]												⚡
תורה היא וללמוד אני צריך.	אמר ליה: [רבי עקיבא]												!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

ברכות-הרואה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
פעם אחת נכנסתי אחר רבי עקיבא לבית הכסא, ולמדתי ממנו שלשה דברים: למדתי שאין נפנין מזרה ומערב אלא צפון ודרום, ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב, ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא בשמאל.	תניא, בן עזאי אומר:										○	■	◇	
אמר לו רבי יהודה: עד כאן העזת פניך ברבך	[רבי יהודה]										⚡	○	■	◇
תורה היא וללמוד אני צריך.	אמר לו: [בן עזאי]										!	○	■	◇
רב כהנא על, גנא תותיה פורייה דרב. שמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו	[רב כהנא]											○	◇	
אמר ליה: דמי פומיה דאבא כדלא שריף תבשילא	[רב כהנא]											○		
אמר לו: כהנא, הכא את? פוק, דלאו ארח ארעא.	[רב]											○		
תורה היא וללמוד אני צריך.	אמר לו: [רב כהנא]											○	◇	
מפני מה אין מקנחין בימין אלא בשמאל?												^	◇	
מפני שהתורה ניתנה בימין, שנאמר (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו.	רבא:											!	◇	
מפני שהיא קרובה לפה.	רבה בר בר חנה:											!	◇	
מפני שקושר בה תפילין.	רבי שמעון בן לקיש:											!	◇	
מפני שמראה בה טעמי תורה.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	
כתנאי:												!		
מפני שאוכל בה.	רבי אליעזר:											◆	■	◇
מפני שכותב בה.	רבי יהושע:											◆	■	◇
מפני שמראה בה טעמי תורה.	רבי עקיבא:											◆	■	◇
כל הצנוע בבית הכסא נצול משלשה דברים: מן הנחשים, ומן העקרבים, ומן המזיקין.	רבי תנחום בר חנילאי:												■	◇
אף חלומותיו מיושבים עליו.	יש אומרים:												■	◇
הוא בית הכסא דהוה בטבריא, כי הווי עיילי ביה בי תרי אפילו בימא מתזקי, רבי אמי ורבי אסי הווי עיילי ביה חד וחד לחודיה ולא מתזקי.	[רבי אמי ורבי אסי]												○	◇
אמרי להו רבנן: לא מסתפיתו?	[רבנן]												○	
אנן קבלה גמירינן, קבלה דבית הכסא - צניעותא ושתיקותא, קבלה דיסורי - שתיקותא ומבעי רחמי.	אמרי להו: [רבי אמי ורבי אסי]												○	◇
אביי מרביא ליה אמיה אמרא למיעל בהדיה לבית הכסא.	[אביי]												○	◇
ולרביא ליה גדיא													⚡	
שעיר בשעיר מיחלף.													!	
רבא, מקמי דהוי רישא - מקרקשא ליה בת רב חסדא אמגוזא בלקנא, בתר דמלך - עבדא ליה כוותא, ומנחא ליה ידא ארשיה.	[רבא]												○	◇
אחורי הגדר - נפנת מיד, ובבקה - כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע.	עולא:												○	◇
אחורי הגדר - כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע, ובבקה - כל זמן שאין חברו רואה.	איסי בר נתן מתני הכי:												○	◇
יוצאין מפתח בית הבד ונפנין לאחורי הגדר והן טהורין	מיתיבי:												⚡	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-הרואה	מימרא												
בטהרות הקלו.												◊	ב.
כמה ירחקו ויהיו טהורין - כדי שיהא רואהו	תא שמע:											◊	ב.
שאני אוכלי טהרות, דאקילו בהו רבנן.												◊	ב.
מאי כל זמן שאין חברו רואה דקאמר איסי בר נתן - כל זמן שאין חברו רואה את פרועו, אבל לדידיה חזי ליה.	רב אשי:											◊	ב.
ההוא ספדנא דנחית קמיה דרב נחמן, אמר: האי צנוע באורחותיו הוה.												◊	ב.
אמר לו רב נחמן: את עיילת בהדיא לבית הכסא, וידעת אי צנוע אי לא?	[רב נחמן]											◊	ב.
אין קורין צנוע - אלא למי שצנוע בבית הכסא.	דתניא:											◊	ב.
ורב נחמן, מאי נפקא ליה מיניה?												◊	ב.
כשם שנפרעין מן המתים - כך נפרעין מן הספדנין ומן העונין אחריהן.	משום דתניא:											◊	ב.
איזהו צנוע - זה הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום.	תנו רבנן:											◊	ב.
איני?												◊	ב.
לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית, כדי שלא יהא צריך להתרחק	והאמר רב יהודה אמר רב:											◊	ב.
ותו, רבא ביממא הוה אויל עד מיל, ובליילא אמר ליה לשמעיה: פנו לי דוכתא ברחובה דמתא.	[רבא]											◊	ב.
וכן אמר ליה רבי זירא לשמעיה: חזי מאן דאיכא אחורי בית חבריא, דבעינא למפני	[רבי זירא]											◊	ב.
לא תימא במקום אלא אימא כדרך שנפנה ביום.												◊	ב.
אפילו תימא במקום - לא נצרכה אלא לקרן זוית.	רב אשי:											◊	ב.
לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית, כדי שלא יהא צריך להתרחק.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:											◊	ב.
השכם וצא, הערב וצא, כדי שלא תתרחק. משמש ושב, ואל תשב ותמשמש, שכל היושב וממשמש - אפילו עושין כשפים באספמיא - באין עליו.	תניא נמי הכי, בן עזאי:											◊	ב.
ואי אנשי ויתבי ואחר כך משמש, מאי תקנתיה?												◊	ב.
כי קאי לימא הכי: לא לי לא לי, לא תחיים ולא תחתים, לא הני ולא מהני, לא חרשי דחרשא ולא חרשי דחרשתא.												◊	ב.
על כל משכב שכב - חוץ מן הקרקע, על כל מושב שב - חוץ מן הקורה.	תניא, בן עזאי:											◊	ב.
שינה בעמוד השחר - כאסטמא לפרזלא, יציאה בעמוד השחר - כאסטמא לפרזלא.	שמואל:											◊	ב.
בר קפרא הוה מזבן מילי בדינרי: עד דכפנת - אכול, עד דצחית - שתי, עד דרתחא קדרך - שפוך. קרנא קריא ברומי - בר מזבין תאני, תאני דאבוך זבין	[בר קפרא]											◊	ב.
אמר להו אביי לרבנן: כי עייליתו בשבילי דמחוזא למיפק ביה בחקלא, לא תחזו לא להך גיסא ולא להך גיסא, דלמא יתבי נשי ולאו אורח ארעא לאסתכולי בהו.	[אביי]											◊	ב.
רב ספרא על לבית הכסא, אתא רבי אבא נחר ליה אבא	[רבי אבא]											◊	ב.
אמר ליה: ליעול מך	[רב ספרא]											◊	ב.
בתר דנפק, אמר ליה: עד השתא לא עיילת לשעיר, וגמרת לך מילי דשעיר?	[רבי אבא]											◊	ב.
מדורה היתה שם, ובית הכסא של כבוד, וזה היה כבודו: מצאו נעול - בידוע שיש שם אדם, מצאו פתוח - בידוע שאין שם אדם	לאו הכי תנן:											◊	ב.
אלמא: לאו אורח ארעא הוא												◊	ב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-הרואה	מימרא												
מסוכן הוא	[רבי ספרא]											!	◊
עמוד החזור - מביא את האדם לידי הדרוקן. סילון החזור - מביא את האדם לידי ירקון.	דתניא, רבן שמעון בן גמליאל:											!	◊
רבי אלעזר על לבית הכסא, אתא ההוא רומאה דחיקה, קם רבי אלעזר ונפק.	[רבי אלעזר]												◊
אתא דרקונא שמטיה לכרכשיה													◊
קרי עליה רבי אלעזר: (ישעיהו מ"ג) ואתן אדם תחתיך אל תקרי אדם אלא אדום.	[רבי אלעזר]											◊	◊
(שמואל א' כ"ד) ואמר להרגך ותחס עליך													◊
ואמר? ואמרת מביעי ליה ותחס? ותסתי מביעי ליה												?	
אמר לו דוד לשאול: מן התורה - בן הריגה אתה, שהרי רודף אתה, והתורה אמרה: בא להרגך השכם להרגו. אלא צניעות שהיתה בך - היא חסה עליך, ומאי היא - דכתיב (שמואל א' כ"ד) ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו.	רבי אלעזר:												◊
גדר לפנים מן גדר, ומערה לפנים ממערה.	תנא:												◊
להסך - אמר רבי אלעזר: מלמד שסכך עצמו כסוכה.	[רבי אלעזר]												◊
(שמואל א' כ"ד) ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט אמר רבי יוסי ברבי חנינא: כל המכזה את הבגדים סוף אינו נהנה מהם, שנאמר (מלכים א' א) והמלך דוד וקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו.	[רבי יוסי ברבי חנינא]												◊
מאי עת מועד?												א	
משעת שחיטת התמיד עד שעת זריקתו.	שמואל סבא חתניה דרבי חנינא משמיה דרבי חנינא:											!	◊
עד חצות ממש.	רבי יוחנן:											!	◊
(שמואל ב' כ"ד) ויאמר למלאך המשחית בעם רב אמר רבי אלעזר, אמר ליה הקדוש ברוך הוא למלאך: טול לי רב שבהם, שיש בו ליפרע מהם כמה חובות. באותה שעה מת אבישי בן צרויה ששקול כרובה של סנהדרין.	[רבי אלעזר]												◊
(דברי הימים א' כ"א) ובהשחית ראה ה' וינחם													◊
מאי ראה?												א	
ראה יעקב אבינו, דכתיב (בראשית ל"ב) ויאמר יעקב כאשר ראם.	רב:											!	◊
אפרו של יצחק ראה שנאמר (בראשית כ"ב) אלהים יראהו השה.	שמואל:											!	◊
כסף כפורים ראה, שנאמר (שמות ל') ולקחת את כסף הכפורים מאת בני ישראל וגו'.	רבי יצחק נפחא:											!	◊
בית המקדש ראה, דכתיב (בראשית כ"ב) בהר ה' יראה.	רבי יוחנן:											!	◊
פליגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי שמואל בר נחמני:												!	
כסף הכפורים ראה	חד[רבי יעקב בר אידי]/ רבי שמואל בר נחמני											!	◊
בית המקדש ראה.	וחד[רבי יעקב בר אידי]/ רבי שמואל בר נחמני											!	◊
ומסתברא כמאן דאמר בית המקדש ראה, שנאמר (בראשית כ"ב) אשר יאמר היום בהר ה' יראה.													◊
לא יכנס אדם להר הבית במקלו כו'.													◊
מאי קפנדיא?													א

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-הרואה	מימרא												
קפנדריא כשמה.	רבא:											!	◇
כמאן דאמר אינש אדמקיפנא אדרי - איעול בהא.	רב הנא בר אדא משימיה דרב סמא בריה דרב מרי:											!	◇
הכנס לבית הכנסת על מנת שלא לעשותו קפנדריא - מותר לעשותו קפנדריא.	רב נחמן אמר רבה בר אבובה:												■ ◇
אם היה שבייל מעיקרו - מותר.	רבי אבהו:												■ ◇
הכנס לבית הכנסת להתפלל - מותר לעשותו קפנדריא שנאמר (יחזקאל מ"ו) ובבא עם הארץ לפני ה' במועדים וגו'.	רבי חלבו אמר רב הונא:												■ ◇
ורקיקה מקל וחומר.													■ <
כל הרוקק בהר הבית בזמן הזה - כאילו רוקק בבת עינו, שנאמר (מלכים א' ט') והיו עיני ולבי שם כל הימים.	רב ביבי אמר רבי יהושע בן לוי:												■ ◇
רקיקה בבית הכנסת-שריא, מידי דהוה אמנעל. מה מנעל, בהר הבית - אסור, בבית הכנסת - מותר, אף רקיקה - בהר הבית הוא דאסור, בבית הכנסת שרי.	רבא:												■ ◇
אדיליף ממנעל, נילף מקפנדריא	רב פפא רבינא/רבא, ואמרי לה רבינא לרבא, ואמרי לה												◇
תנא יליף ממנעל, ואת אמרת מקפנדריא	אמר ליה: [רבא]												◇
מאי היא?													^
לא יכנס אדם להר הבית לא במקלו שבידו, ולא במנעלו שברגלו, ולא במעות הצרורים לו בסדינו, ובפונדתו מופשלת לאחוריו, ולא יעשנה קפנדריא, ורקיקה מקל וחומר ממנעל, ומה מנעל שאין בו דרך בויון אמרה תורה (שמות ג') של נעליך מעל רגליך רקיקה שהיא דרך בויון - לא כל שכן.	דתניא:												■ ! ◇
אינו צריך, הרי הוא אומר (אסתר ד') כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק, והלא דברים קל וחומר: ומה שק שאינו מאוס לפני בשר ודם - כך, רקיקה שהיא מאוסה, לפני מלך מלכי המלכים - לא כל שכן?	רבי יוסי בר יהודה:												■ ◇
אנא הכי קאמינא: נימא הכא לחומרא והכא לחומרא, ואימא: הר הבית דאסור במנעל - לילפא ממנעל, אבל בית הכנסת דשרי במנעל, אדיליף ממנעל ולהיתר - נילף מקפנדריא ולאסור	אמר ליה: [רב פפא/רבינא/רב אדא בר מתנה]												! ◇
כי ביתו. מה ביתו, אקפנדריא - קפיד אינש, ארקיקה ומנעל - לא קפיד אינש, אף בית הכנסת: קפנדריא הוא דאסור, רקיקה ומנעל - שרי.	אלא אמר רבא:												■ ◇
כל חותמי ברכות שבמקדש כל.													■ <
כל כך למה - לפי שאין עונין אמן במקדש.													■
ומנין שאין עונין אמן במקדש - שנאמר (נחמיה ט') קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם. ואומר (נחמיה ט') ויברכו (את) שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה.													■
יכול כל הברכות כולן תהא להן תהלה אחת - תלמוד לומר ומרומם על כל ברכה ותהלה, על כל ברכה וברכה - תן לו תהלה.													■
התקינו שיהא אדם שואל בשלום חברו וכו'.													■ <
מאי ואומר?													^
וכי תימא: בעז מדעתיה דנפשיה קאמר - תא שמע (שופטים ו') ה' עמך גבור החיל.													■ ! ◇
וכי תימא: מלאך הוא דקאמר ליה לגדעון - תא שמע (משלי כ"ג) אל תבוז כי זקנה אמן. ואומר (תהלים קי"ט) עת לעשות לה' הפרו תורתך.													■ ! ◇
האי קרא מרישיה לסיפיה, מדייש, מסיפיה לרישיה מדייש.	רבא:												■ ◇
מרישיה לסיפיה מדייש: עת לעשות לה' מאי טעם - משום הפרו תורתך.													■
מסיפיה לרישיה מדייש: הפרו תורתך מאי טעמא - משום עת לעשות לה'.													■
בשפת המכטיץ פוז, בשפת המפורים כנס: ואם את דור שהחזירה הדיבה עליי פוז, שנאמר (משל י"א) יש מפזר ונוסף עוד, ואם ראית דור שאין התורה חביבה עליו - כנס, שנאמר עת לעשות לה' הפרו	תניא, הלל הזקן אומר:												■ ◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
		מאן דאמר										
		ברכות-הרואה										
		מימרא										
זלת - קבוץ קנה מינה, באתר דלית גבר - תמן הוי גבר.	דרש בר קפרא:										◊	30.
שמע מינה: באתר דאית גבר - תמן לא תהוי גבר.	אביי:											30.
פשיטא												30.
לא נצרכה אלא בששניהם שוין.												30.
איווהו פרשה קטנה שכל גופי תורה תלוין בה - (משלי ג') בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתך.	דרש בר קפרא:										◊	30.
אפילו לדבר עבירה.	רבא:										◊	30.
לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה.	דרש בר קפרא:										◊	30.
מה היא?											^	30.
מחטא דתלמיאות.	רב חסדא:										◊	30.
לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך ביתו, שנאמר (משלי י"ח) איש רעים להתרועע.	תניא, רבי:										◊	30.
אל ימנה אדם אפטרופוס בתוך ביתו, שאלמלי לא מינה פוטיפר את יוסף אפטרופוס בתוך ביתו - לא בא לאותו דבר.	תניא, רבי:										◊	30.
למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה - לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין.	תניא, רבי:										◊	30.
למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת תרומות ומעשרות - לומר לך: כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותן לכהן - סוף נצרך לכהן על ידי אשתו, שנאמר (במדבר ה') ואיש את קדשיו לו יהיו וסמך ליה איש איש כי תשטה אשתו וכתוב והביא האיש את אשתו וגו'. ולא עוד אלא - סוף שנצרך להן, שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו.	חזקה בריה דרבי פרנץ אמר רבי יוחנן:										◊	30.
ואם נתנן - סוף מתעשר, שנאמר (במדבר ה') איש אשר יתן לכהן לו יהיה - לו יהיה ממון הרבה.	רב נחמן בר יצחק:										◊	30.
כל המשתף שם שמים בצערו - כופלין לו פרנסתו, שנאמר (איוב כ"ב) והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך.	רב הונא בר ברכיה משום רבי אלעזר הקפר:										◊	30.
פרנסתו מעופפת לו כצפור, שנאמר וכסף תועפות לך.	רבי שמואל בר נחמני:										◊	30.
כל המרפה עצמו מדברי תורה - אין בו כח לעמוד ביום צרה, שנאמר (משלי כ"ד) התרפית ביום צרה צר כחכה.	רבי טבי אמר רבי יאשיה:										◊	30.
ואפילו מצוה אחת, שנאמר התרפית - מכל מקום.	רב אמי בר מתנה אמר שמואל:										◊	30.
רב ספרא, רבי אבהו הוה משתעי: כשירד חנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ.	[חנינא בן אחי רבי יהושע]										◊	30.
שגרו אחרייו שני תלמידי חכמים רבי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבוטל.											◊	30.
כיון שראה אותם, אמר להם: למה באתם?	[חנינא בן אחי רבי יהושע]										◊	30.
אמרו ליה: ללמוד תורה באנו.											◊	30.
הכריז עליהם: אנשים הללו גדולי הדור הם, ואבותיהם שמשו בבית המקדש, כאותה ששנינו: זכריה בן קבוטל אומר: הרבה פעמים קריתי לפניו בספר דניאל.	[חנינא בן אחי רבי יהושע]										◊	30.
התחיל הוא מטמא והם מטהרים, הוא אוסר והם מתירים.											◊	30.
הכריז עליהם: אנשים הללו של שוא הם, של תהו הם.	[חנינא בן אחי רבי יהושע]										◊	30.
אמרו לו: כבר נבית - ואי אתה יכל לסתור, כבר גדרת - ואי אתה יכול לפרוץ.											◊	30.
אמר להם: מפני מה אני מטמא ואתם מטהרים, אני אוסר ואתם מתירים?	[חנינא בן אחי רבי יהושע]										◊	30.
אמרו לו: מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בחוץ לארץ.											◊	30.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-הרואה	מימרא												
אמר להם: והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוץ לארץ?	[חנינא בן אחי רבי יהושע]												30.
אמרו לו: הנח רבי עקיבא, שלא הניח כמותו בארץ ישראל.													30.
אמר להם: אף אני לא הנחתי כמותי בארץ ישראל.	[חנינא בן אחי רבי יהושע]												30.
אמר לו: גויים שהנחות נעשו להם שנים קובעים, והם שגו דמי אצילן, וכן אמרו לנו. לכו ואמרו לו בשמחה אם שומע - מוטב, ואם לאו - יהא בנדוי. ואמרו לאחינו שבגולה: אם שומעין - מוטב, ואם לאו - יעלו להר, מיד געו כל העם בבכיה ואמרו: חס ושלום יש לנו חלק באלהי ישראל.													30.
וכל כך למה?													30.
משום שנאמר (ישעיהו ב') כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים.													30.
בשלמא הוא מטהר והם מטמאין - לחומרא, אלא הוא מטמא והם מטהרין, היכי הוי?													30.
חכם שטמא - אין חברו רשאי לטהר, אסר - אין חברו רשאי להתיר	והא תניא:												30.
קסברי: כי היכי דלא נגרוו בתריה.													30.
כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה היו שם רבי יהודה ורבי יוסי ורבי נחמיה ורבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי, פתחו כולם בכבוד אכסניא ודרשו.	תנו רבנן:												30.
(שמות ל"ג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה, והלא דברים קל וחומר, ומה ארון ה' שלא היה מרוחק אלא שנים עשר מיל אמרה תורה: (שמות ל"ג) והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד, תלמידי חכמים שהולכים מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה - על אחת כמה וכמה.	פתח רבי יהודה ראש המדברים בכל מקום בכבוד תורה ודרש:												30.
(שמות ל"ג) ודבר ה' אל משה פנים אל פנים. אמר רבי יצחק: אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, אני ואתה נסביר פנים בהלכה.	[רבי יצחק]												30.
כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: כשם שאני הסברתי לך פנים - כך אתה הסבר פנים לישראל, והחזר האהל למקומו.	איכא דאמרי:												30.
(שמות ל"ג) ושב אל המחנה וגו'. אמר רבי אבהו, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: עכשיו יאמרו הרב בכעס ותלמיד בכעס, ישראל מה תהא עליהם? אם אתה מחזיר האהל למקומו - מוטב, ואם לאו - יהושע בן נון תלמידך משרת תחתך. והיינו דכתיב ושב אל המחנה.	[רבי אבהו]												30.
אף על פי כן לא יצא הדבר לבטלה, שנאמר (שמות ל"ג) ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל.	רבא:												30.
(דברים כ"ד) הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם. וכי אותו היום נתנה תורה לישראל? והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה אלא ללמדך: שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני.	ועוד פתח רבי יהודה בכבוד תורה ודרש:												30.
תדע, שהרי אדם קורא קריאת שמע שחרית וערבית, וערב אחד אינו קורא - דומה כמי שלא קרא קריאת שמע מעולם.	רבי תנחום בריה דרבי חייה איש כפר עכו:												30.
הסכת - עשו כשותות תרות ועסקו בתורה, לפי שאין התורה נקנית אלא בחבורה. כדרכי יוסי ברבי חנינא מאי דכתיב (ד' מ"ח) חרב אין חבורים ונאלו - חרב על שונאי הים של תלמידי חכמים שישבם בביבוי ועוסקים בתורה. ולא עוד אלא שמטפשים, כתיב הכא ונאלו, וכתיב התם (במדבר י"ב) אשר נואלנו. ולא איבעית אימא מהכא (ישעיהו י"ט) נואלו שרי צען.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:												30.
דבר אחר: הסכת ושמע ישראל - כתתו עצמכם על דברי תורה, כדאמר ריש לקיש.													30.
מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה - שנאמר (במדבר י"ט) זאת התורה אדם כי ימות באהל.	דאמר ריש לקיש:												30.
דבר אחר: הסכת ושמע ישראל - הס ואחר כך כתת. כדרבא													30.
לעולם ילמוד אדם תורה ואחר כך יהגה.	דאמר רבא:												30.
מאי דכתיב (משלי ל') כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב, במי אתה מוצא חמאה של תורה - במי שמקיא חלב שניק משדי אמו עליה. ומיץ אף יוציא דם - כל תלמיד שכונס עליו רבו פעם ראשונה ושותק - זוכה להבחין בין דם טמא לדם טהור. ומיץ אפים יוציא ריב, כל תלמיד שכונס עליו רבו פעם ראשונה ושניה ושותק - זוכה להבחין בין דיני ממונות לדיני נפשות.	אמרי דבי רבי ינאי:												30.

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הרוצה שיתחכם יעסוק בדיני ממונות, שאין לך מקצוע בתורה יותר מהן, שהן כמעין נובע.	דתנן, רבי ישמעאל:											◊	70
מאי דכתיב (משלי ל') אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה - כל המנבל עצמו על דברי תורה - סופו להתנשא, ואם זמם - יד לפה.	רבי שמואל בר נחמני:											◊	70
מאי דכתיב (שמואל א ט"ד) ויאמר שאול אל הקניי לכו סוד וידו מזון עמלקי כן אוספן עמו ואתה עשיתו חסד עם כל בני ישראל, והלא דברים קל וחומר: ומה יתרו שלא קרב את משה אלא לכבוד עצמו - כך, (דברים כ"ג) לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו, והלא דברים קל וחומר: ומה מצריים שלא קרבו את ישראל אלא לצורך עצמן, שנאמר (בראשית מ"ז) ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי - כך, המארח תלמיד חכם בתוך ביתו, ומאכילו ומשקהו ומתנהגו מנכסיו - על אחת כמה וכמה.	פתח רבי יוסי בכבוד אכסניא ודרש:											◊	70
(שמואל ב' ו') ויברך ה' את עבד אדם בעבור ארון האלהים, והלא דברים קל וחומר: ומה ארון שלא אכל ושתה, אלא כבוד ורובץ לפניו - כך, המארח תלמיד חכם בתוך ביתו, ומאכילו ומשקהו, ומתנהגו מנכסיו - על אחת כמה וכמה.	פתח רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי בכבוד אכסניא ודרש:											◊	70
מאי היא ברכה שברכו?												^	70
זו חמות ושמונה כלותיה שילדו ששה בכרס אחד, שנאמר (דברי הימים א' כ"ו) פעלתי השמיני וכתוב (דברי הימים א' כ"ו) כי ברכו אלהים (דברי הימים א' כ"ו) כל אלה מבני עובד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם.	רב יהודה בר זבידא:											!	70
כל הדוחק את השעה - שעה דוחקתו, וכל הנדחה מפני השעה - שעה נדחת מפניו, מדרבה ורב יוסף.	רבי אבין הלוי:											◊	70
דרב יוסף סיני, ורבה עוקר הרים.												o	70
אצטריכא להו שענתא, שלחו להתם: סיני ועוקר הרים איזה מהם קודם?												o	70
שלחו להו: סיני קודם, שהכל צריכין למרי חטיא.												o	70
אף על פי כן לא קבל עליו רב יוסף, דאמרי ליה כלדאי: מלכת תרתין שנין.	[רב יוסף]											o	70
מלך רבה עשרין ותרתין שנין, מלך רב יוסף תרתין שנין ופלגא.												o	70
כל הנך שני דמלך רבה, אפילו אומנא לביתיה לא קרא.	[רב יוסף]											o	70
מאי דכתיב (תהלים כ') יענף ה' ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב, אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק - מכאן לבעל הקורה שיכנס בעביה של קורה.	ואמר רבי אבין הלוי:											◊	70
כל הנהנה מסעודה שתלמיד חכם שרוי בתוכה כאילו נהנה מזיו שכינה, שנאמר (שמות י"ח) ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים. וכי לפני אלהים אכלו? והלא לפני משה אכלו אלא לומר לך: כל הנהנה מסעודה שתלמיד חכם שרוי בתוכה - כאילו נהנה מזיו שכינה.	ואמר רבי אבין הלוי:											◊	70
הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום, אלא לך לשלום. שהרי יתרו שאמר לו למשה (שמות ד') לך לשלום - עלה והצליח, דוד שאמר לו לאבשלום (שמואל ב' ט"ו) לך בשלום - הלך ונתלה.	ואמר רבי אבין הלוי:											◊	70
הנפטר מן המת אל יאמר לו לך לשלום אלא לך בשלום, שנאמר (בראשית ט"ו) ואתה תבוא אל אבתך בשלום.	ואמר רבי אבין הלוי:											◊	70
היוצא מבית הכנסת ונכנס לבית המדרש ועוסק בתורה - זוכה ומקבל פני שכינה, שנאמר (תהלים פ"ד) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון.	רבי לוי בר חייא:											◊	70
תלמידי חכמים אין להם מנוחה זה ולא בעולם הבא, שנאמר ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון.	רבי חייא בר אשי אמר רב:											◊	70
תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר (ישעיהו נ"ד) וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך, אל תקרי בניך אלא בוניך. (תהלים ק"ט) שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול (תהלים קכ"ב) יהי שלום בחילך שלום בארמונותיך (תהלים קכ"ב) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך (תהלים קכ"ב) למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך (תהלים כ"ט) ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊	70
הדרן עלך הרואה וסליקא לה מסכת ברכות												◊	